

Operacyjne leczenie zerwań ścięgien prostowników ręki w przebiegu reumatoidalnego zapalenia stawów

Streszczenia zjazdu PT0iTr – 2000 (W93)

Tomasz Mazurek, Bogusław Baczkowski, Adam Lorczyński
*Katedra i Klinika Ortopedii AM w Gdańsku 80-803 Gdańsk, ul.
Nowe ogrody 4-6, tel/fax (0-58) 3021864*

CELEM PRACY jest ocena wyników operacyjnego leczenia zerwań ścięgien prostowników okolicy nadgarstka w przebiegu reumatoidalnego zapalenia stawów. MATERIAŁ: stanowi 29 chorych leczonych z powodu zerwania ścięgien prostowników. Zerwanie dotyczyło najczęściej ścięgna prostownika długiego kciuka (14 chorych), prostowników palca małego i serdecznego u 8 chorych, prostowników palca małego u 5 chorych i prostowników palców III, IV, V u 2 chorych. Okres obserwacji wynosił od 2 lat do 12 lat, średnio 6,7 lat. Operacyjne leczenie polegało na wykonaniu transpozycji ścięgien z wykorzystaniem ścięgna EIP, FDS III,IV lub sąsiednich nieuszkodzonych ścięgien EDC. Nie wykonywano szwu zerwanych ścięgien oraz przeszczepów mostkowych ze względu na złe warunki dla gojenia się ścięgien w miejscu zerwania. Wyniki oceniano na podstawie badania klinicznego w postaci oceny zakresu ruchu czynnego i biernego stawów objętych rekonstrukcją ścięgien i ocenie siły zgięcia ręki w pięść. WNIOSKI: Uzyskano dobre wyniki leczenia w postaci odtworzenia zakresu ruchu czynnego i biernego stawów u chorych w drugim okresie RZS wg Steinbrockera (niewielkie zmiany stawowe) oraz zadowalające wyniki leczenia u chorych w III i IV grupie RZS z mnogim przerwaniem ścięgien i znaczną destrukcją stawów (średni zakres ruchu czynnego 10 do 75

stopni w stawach MCP).